

Мотря Петрівна Вертелецька сбрала собі гарний шлях — бути бібліотекарем. Погодьтеся, помилитесь у виборі стежини, якою йтимеш усе життя, шансів доволі. А от Мотря Петрівна, пропрацювавши більше 35 років у культустанових села Садове, вважає, що не схибила.

Вертелецька — справжня берегиня книжкового багатства. Понад п'ятсот читачів різного віку та професій використовують для своїх потреб книжкове розмаїття — майже десять тисяч книг, брошур, періодики. Непросто. Але не мислить себе жінка без цього скарбу, без численних друзів-читачів. Жодній книзі не дала змарнуватись, загинути за дарма. Втім, немає в неї незаслужено забутих книг, кожна книга знахо-

дить свого читача, а читач — свою книгу.

За характером Вертелецька мрійлива, емоційна, виділяється своєю людяністю, співчуттям до чужого горя. Вміє розділити біль, вчасно підтримати у важку хвилину, розрадити у біді. Це її життєве і душевне кредо. Не один читач іде до бібліотекаря за порадою, щирим словом і знаходить його. І все це, мабуть, тому, що й сама «родом» з важкого сирітського дитинства, завжди на бистрині життя, ніколи не має второваних доріг і легкого хліба.

Виховуючи двох дочок і двох синів, даючи лад домашньому господарству, розраду знаходила в

пісні. Вже пізніше, коли діти стали на ноги, згуртувала подруг, справжніх любителів українського співу, у фольклорний ансамбль. Садівчанки О. С. Бондар, Л. А. Зубко, М. І. Лейчук, О. С. Мосійчук, В. В. Тищук разом з Мотрею Петрівною співають і про долю жіночу, і про втрачені надії, і про неньку-Україну. Та так, що заслухаєшся.

А в дні Різдва звеселяються душі односельчан колядками та щедрівками. Втім, не тільки односельчан. Бо ж жінки неодноразово гостювали у жителів Люцинова, Пустомит, Гощі, Рівного, чарували мешканців культурно-оздоровчого комплексу

Є В САДОВОМУ БІБЛІОТЕКАР...

«Агатівка», брали участь у республіканській програмі «Сонячні кларнети»...

Скромна і стримана, Мотря Петрівна прагне все робити самотужки. Але в бібліотечній роботі повинні бути помічники, бо справа духовного оновлення — спільна справа інтелігентних людей. І такі подвижники є. Справжніми помічниками друзями в популяризації книг, проведенні різноманітних заходів стали Т. С. Даниленко, Л. О. Лелюх, Н. О. Кубай, В. В. Тищук, Г. М. Вертелецька, О. С. Мосійчук, М. І. Воробей та їх сім'ї.

Ці люди усвідомлюють, що немає більшого щастя, ніж те, коли в сім'ї взає-

морозуміння, повага до професії, коли живеш однією думкою, одним почуттям, можеш дати і почути справжню пораду і знайти втіху у невдачі. Тому й об'єднала їх Мотря Петрівна в клуб за інтересами «Сім'я». Створенню клубу передувала складна і клопітка робота: спілкування з читачами, виявлення їх інтересів і потреб, начитаності, ролі і місця книги в житті сім'ї. В результаті члени клубу в невимушеній атмосфері можуть обмінюватись враженнями про прочитане, всією сім'єю брати участь у підготовці та проведенні масових заходів, одержувати оперативну інформацію про новинки літератури, озна-

йомлюватись з особистими бібліотеками колег.

Збираються члени клубу в гарній, сонячній світлиці, що створена при бібліотеці. Тут діє виставка кращих робіт садівчан, де представлені вишиті рушники, серветки, вироби з дерева, в'язані речі...

Мотря Петрівна завжди в роботі, в дії, в русі. Пройшли одні свята, надходять інші. Треба йти до людей, щоб сіяти розумне, добре, вічне. І так — завжди.

Хочеться вірити, що ветеран праці Мотря Петрівна Вертелецька ще не один рік з посмішкою зустрічатиме відвідувачів бібліотеки та даруватиме їм добро, знання, книгу.

Щастя тобі, Бібліотекарю!

Віра МОСКАЛИК,
провідний методист ЦРБ.